

РЕШЕНИЕ

№ 282

гр. Пловдив, 06.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, VIII СЪСТАВ, в закрито заседание на шести март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Екатерина Вл. Мандалиева

Членове: Недялка Д. Свиркова Петкова
Величка З. Запрянова

като разгледа докладваното от Екатерина Вл. Мандалиева Въззивно гражданско дело № 20235300500335 по описа за 2023 година

Производството е образувано по жалба с вх.№3940/06.02.2023г депозирана от Р. С. Д., в качеството и на наследник на П. Н. Х. и длъжник в изпълнителното производство против отказа на ЧСИ Петко Илиев с рег.№821 да прекрати на основание чл.433 ал.1 т.8 ГПК. изпълнително дело №20138210400020 по описа на последния с район на действие ПОС. Жалбоподателят излага твърдения за неоснователност на отказа, със съображения, че срещу длъжникът по изпълнителното дело - П. Н. Х. не са предприемани никакви изпълнителни действия от образуване на изпълнителното дело до неговата смърт; че за прехвърленото вземане нито починалият длъжник П. Х., нито жалбоподателката са надлежно уведомени; твърди се да е изтекла погасителна давност без да се уточнява период затова; навеждат се оплаквания, че нито на жалбоподателката, нито на процесуалния и представител е предоставена възможност да се запознаят с изпълнителното дело, въпреки отправено искане. Иска се отмяна на разпореждането на ЧСИ Илиев, с което е оставена без уважение молбата на жалбоподателката за прекратяване на изпълнителното производство.

Ответникът по жалбата – взискател в изпълнителното производство

ЕОС Матрикс ЕООД оспорва жалбата като неоснователна, моли същата да се остави без уважение.

По реда на чл.436 ал.3 ГПК са постъпили писмени мотиви от ЧСИ Петко Илиев, в които е изразено становище относно допустимостта на жалбата, а по същество - относно нейната неоснователност.

ПЛОВДИВСКИЯТ ОКРЪЖЕН СЪД след като прецени събраните по делото доказателства намира за установено следното:

Съдът е сезиран с жалба от лице, имащо качеството на длъжник в изпълнителното производство против действия на съдебния изпълнител - Разпореждане от 18.11.2022г., с което ЧСИ Петко Илиев е отказал да прекрати изпълнителното дело на основание настъпила перемция и/или давност по повод отправено до него искане с вх.№49009/23.09.2022г. депозирано от наследницата на длъжника П. Н. Х. - Р. С. Д., конституирана като длъжник в изпълнителното производство т.е налице е акт подлежащ на съдебен контрол, предвид на което и доколкото жалбата е депозирана в срок, то същата се явява процесуално допустима.

По отношение на нейната основателност:

Видно от данните по делото, изпълнително производство е образувано на **02.01.2013г.** по молба на вискателя „Юробанк България“ АД, въз основа на изпълнителен лист издаден на 30.10.2012г. от ПРС въз основа на Заповед за изпълнение по чл.417 ГПК по ч.гр.д.№15394/2012г. на ПРС срещу длъжника П. Н. Х. за събиране на парично вземане .

Във връзка с представен договор за цесия от 18.01.2016г., е заличен като вискател „Юробанк България“ АД, и е конституиран като вискател частния правоприемник ЕОС МАТРИКС ЕООД.

По повод постъпило искане с вх.№49009/23.09.2022г. за прекратяване на изпълнителното производство поради настъпила перемция и/или давност, депозирано от Р. С. Д., конституирана като длъжник в изпълнителното производство след смъртта на длъжника П. Н. Х., е постановен отказ от съдебния изпълнител Петко Илиев, с мотиви, че не е налице двугодишен срок, през който вискателят да не е поискал предприемането на изпълнителни действия.

За да се произнесе по основателността на жалбата, съдът съобрази

следното:

Съгласно разпоредбата на ал. 1, т. 8 на чл. 433 ГПК, производството се прекратява когато вискателят не поиска извършването на изпълнителни действия в продължение на две години, с изключение на делата за издръжка. Постановлението на съдебния изпълнител само прогласява настъпването на някое от визираните в чл. 433, ал.1 ГПК основания, то има декларативно, а не конститутивно действие. Идеята на законодателя с разпоредбата на ал. 1, т. 8, чл. 433 ГПК, е да бъдат прекратени тези производства, вискателят по които, с пасивното си поведение демонстрира незаинтересованост от събирането на вземането. Според разясненията, съдържащи се в т. 10 от ТР 2/2013 от 26.06.2015 г. на ОСГТК, давността се прекъсва с предприемането на кое да е изпълнително действие в рамките на определен изпълнителен способ: насочването на изпълнението чрез налагане на запор или възбрана, присъединяването на кредитор, възлагането на вземане за събиране или вместо плащане, извършването на опис и оценка на вещ, назначаването на пазач, насрочването и извършването на продан и т.н. до постъпването на парични суми от проданта или на плащания от трети задължени лица. Не са изпълнителни действия и не прекъсват давността образуването на изпълнително дело, изпращането и връчването на покана за доброволно изпълнение, проучването на имущественото състояние на длъжника, извършването на справки, набавянето на документи, книжа и др., назначаването на експертиза за определяне на непогасения остатък от дълга, извършването на разпределение, плащането въз основа на влязлото в сила разпределение и др.

В конкретният случай, с образуване на изпълнителното производство с молба от 02.01.2013г., вискателят е възложил на съдебния изпълнител по реда на чл.18 ЗЧСИ да предприеме всички необходими действия за събиране на вземането му. Видно от данните по делото, от депозиране на молбата на 02.01.2013г. до конституирането като вискател на частния правоприменник ЕОС МАТРИКС ЕООД през март 2016г., са извършвани запори върху вземанията на длъжника в търговски банки през юли 2013г.; през април 2014г. е наложен запор върху трудовото възнаграждение на длъжника; през юни 2015г. е наложена възбрана върху недвижим имот на длъжника и през 2015г. длъжникът е извършил няколко доброволни плащания.Изложеното обосновава извода, че пред посочения период до конституирането на частния

правоприемник ЕОС МАТРИКС ЕООД, не е налице 2 годишен период, през който вискателят не е предприел изпълнителни действия.

След март 2016. до смъртта на починалия на ***г. длъжник П. Н. Х., от данните по делото се установява, че отново не е налице 2 годишен период, през който вискателят не е предприел изпълнителни действия. През 2016г. са извършени от длъжника няколко доброволни плащания; през 2017г. и през януари 2018г. в изпълнение на наложен заповор от трето задължено лице „Безопасни пътища“ ЕООД са извършени периодични парични преводи по банкова сметка на вискателя за удовлетворяване на вземането му. На 20.02.2019г. между вискателят и длъжника е сключено споразумение за разсрочване на парично задължение, като е изготвен погасителен план, неразделна част от споразумението, предвиждащо разсрочване на 12 вноски, всяко от които от 260лв с краен срок 31.01.2020г и с оставаща сума след края на периода 19 316.36лв. През септември 2019г. и септември 2021г. по искане на вискателя е наложен заповор върху вземанията на длъжника при „ТЕ-Дже ЗИРААТ БАНКАСЪ – клон София“. На 02.03.2020г. между вискателят и длъжника е сключено ново споразумение за разсрочване на парично задължение, като е изготвен погасителен план, неразделна част от споразумението предвиждащо разсрочване на 12 вноски, всяко от които от 260лв с краен срок 16.02.2021г.

Основанието за прекратяване, зложено в разпоредбата на чл. 433, ал.1, т. 8 ГПК е свързано с изтичането на 2 годишен срок, през който вискателят не е предприел изпълнителни действия, като житейски обосновано е предположението, че той е загубил интерес от продължаване на процеса. В конкретният случай не би могъл да се направи такъв извод. Първоначалният вискател, а впоследствие частният правоприемник ЕОС МАТРИКС ЕООД, от образуване на изпълнителното производство през 2013г. до смъртта на длъжника П. Н. Х. на ***г., периодично са искали извършването на конкретни изпълнителни действия за събиране на вземането, с оглед на което не би могло да се приеме, че е налице пасивно поведение от страна на вискателя, което би могло да се квалифицира като незаинтересованост от негова страна за събирането на вземането.

При тези данни, съдът приема, че не е налице двугодишен период, през който вискателят не е предприел изпълнителни действия. Изложеното

обосновава извода, че изпълнителното производство не се е прекратило „екс леге“, тъй като предвиденият преклузивен двугодишният срок не е изтекъл. Не е изтекла и погасителната давност по същите съображения.

Що се касае до наведените оплаквания, че за прехвърленото вземане нито починалият длъжник П. Х., нито жалбоподателката са надлежно уведомени и че нито на жалбоподателката, нито на процесуалния и представител е предоставена възможност да се запознаят с изпълнителното дело, въпреки отправено искане в тази насока, следва да бъде отбелязано, че тези оплаквания са ирrelevantни за настоящия спор и не следва да бъдат обсъждани в настоящото производство..

Мотивиран от гореизложеното, отказа на съдебният изпълнител да прекрати изпълнителното производство се явява законосъобразен, а жалбата е неоснователна и като такава следва да бъде оставена без уважение.

Мотивиран от горното съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалба с вх.№3940/06.02.2023г депозирана от Р. С. Д., в качеството и на наследник на П. Н. Х. и длъжник в изпълнителното производство против отказа на ЧСИ Петко Илиев с рег. №821 да прекрати изпълнително дело №20138210400020 по описа на последния с район на действие ПОС, на основание настъпила перемция и/или давност по повод отправено до съдебния изпълнител искане с вх. №49009/23.09.2022г.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____